

[Erhard Jakobsen.]

dette til annoncørerne? Det skal de nok sørge for at den ikke gør. Der er næppe nogen, som vil vove at give lytterne noget, der virker irriterende vedrørende deres egne produkter; det tror jeg ikke vi skal gøre os kloge på her i salen. Mon ikke man, hvis man beslutter sig til noget med reklame, skal lade annoncørerne om det?

Jeg tror, det er meget beklageligt, hvis man skulle nå dertil at åbne Danmarks radio og Danmarks fjernsyn for reklame. Jeg tror, det er noget helt forkert at komme ind på, og det tror jeg heller ikke der vil være flertal for i denne sal. Det minder noget om, at man ville give sig til at klare underskuddet ved driften af det kgl. teater ved at lade et eller andet korsetfirma lave en mannequinopvisning efter 2. akt af Macbeth og fortælle, hvor korsetterne til kostymerne er kommet fra. Det tror jeg det høje ting ville føle vistnok var at „synke“ niveauet ganske kraftigt.

Må jeg sige om den diskussion, der har været om Radio Mercur og også om den gammeldags dampradio: er det ærlig talt ikke noget uretfærdigt over for begge parter? Jeg har egentlig ikke noget imod Mercurs folk. Jeg ser bort fra bagmændene, som altså ingen ved hvem er; jeg har heller ingen anelse om det. Men formændene eller de medvirkende — jeg hører også til de forfærdelige personer, der har medvirket nu og da — og de medarbejdere, jeg har truffet, må jeg sige kunne jeg ikke se var forskellige fra dem, der arbejder i Danmarks radio; først da de sagde, hvor de kom fra, blev jeg klar over, at de ikke kom fra Danmarks radio, men fra Radio Mercur. Jeg tror, man må erkende, at der er præsteret en indsats af Radio Mercurs folk, en indsats, som man ikke kan bebrejde dem, og en indsats, som jeg ikke synes de skal høre noget som helst ondt for, selv om vi bestemmer os til, at det fremtidig skal gå på en helt anden måde.

Omvendt synes jeg slet ikke, at Danmarks radio behøver at være bange for nogen konkurrence fra den side. For Danmarks radio og Danmarks fjernsyn er noget helt andet, og medarbejderne dér tror jeg kan fra enhver, der følger udsendelserne blot en lille smule, få en masse anbefalinger. Jeg har bare hæftet mig ved en enkelt ting.

Hvad kameramændene ved fjernsynet kan præstere herhjemme, ligger langt, langt over, hvad man, når man ser udenlandsk fjernsyn, ser kameramænd lave andre steder. Jeg synes, at vore teknikere, vore medarbejdere er så dygtige, at konkurrence over for dem slet ikke har nogen aktual betyding.

Jeg tror, at diskussionen her har fået en skævhed, og det har bl. a. ordføreren for forslagsstillerne til dette forslag ansvaret for. Jeg tror ikke, det er konkurrence, man skal have frem; jeg tror, det er samarbejde, og jeg vil gerne opfordre Danmarks radio til at arbejde sammen med sig selv. Hvorfor i alverden lader man f. eks. på en aften, hvor TV-teatret spiller et stykke, også radioteatret spille et stykke? Er man ikke klar over, at der er sikkert ikke ret mange radiolyttere tilbage, når TV har noget sådant? Hvorfor samarbejder man ikke om disse ting, og hvorfor samarbejder man ikke med Sverige, Sveriges radio og Sveriges TV, bl. a. med den svenske melodiradio?

Hvis man skal tale om skadelige virkninger af Radio Mercurs virksomhed, er efter min mening den eneste skadelige virkning, jeg kan finde, den, at den kan medføre, at vi nu får melodiradio i Danmarks radio. Det synes jeg virkelig er en skadelig virkning. Jeg har gjort mig den umage en aften, hvor jeg havde lidt tid, at sætte mig hen og dreje på skalaen på et ganske almindeligt radioapparat. Jeg gad egentlig vide, om man i Danmarks radio i radiatorådet har gjort sig rigtig klart, hvordan de radioapparater er indrettet, som folk i almindelighed har. Jeg tror ikke, de alle sammen har FM-bånd, men de har mellembåndet. Jeg prøvede altså på en ganske almindelig aften med ganske almindelige antenneforhold at dreje nogle få centimeter til venstre for København og derefter nogle få centimeter til højre, og jeg tror, jeg fandt 10 melodiradioer på hver side. Der er nemlig efter kl. 21 næsten ikke andet at finde på hele båndet. Jeg kan ikke se, at vi for danske radiolytters penge skulle bidrage yderligere til at få den slags musik bragt frem. Derfor er det for mig ikke et spørgsmål om konkurrence, det er et spørgsmål om samarbejde; og om det så skal være private, der går med ind i billedet, er noget, som udvalgsforhandlingerne skal vise. Jeg vil ikke være bange for det. Men i alt fald, jeg kunne aldrig